

**To skønne
Aandelige Viiser,
Den første:
Om
Jomfrue Thore,
Som saadan begyndes:
Jomfru Thore lille gaaer sig i
Avel Gaard;
Og
Den Anden:
Om Verdens Sviig og falske Venner;
Jeg gik mig udi Rosens Lund,
Siunges med den Thone
Vaag op vaag op i GUds Navn.**

Trykt Aar 1724.

1.

Jomfru Thore lille gaaer sig i Avel-Gaard,
Udi JEsu Navn
Hun vander de Urter, hun planter og saaer:
GUD unde os Himmerig alle.

2.

Saa stod der en GUds Engel og lydte derpaa,
Udi JEsu Navn!
Og vild med mig ind i Himmerige gaa:
Gud unde os Himmerig alle.

3.

Jomfru Thore lille faldt for JEsu paa Knæ
Udi JEsu Navn!
Saa bad hun got for Kongen, som Kron og Septer bær:

GUD unde os Himmerig alle.

4.

Saa bad hun got for Bonden, som pløjer og saaer,

Udi JESu Navn!

HERre GUD giv, at vi der udaf Føden faaer,

GUD unde os Himmerig alle.

5.

Saa bad hun got for Qvinderne, som Foster bær,

Udi JESu Navn!

HERre HUD giv, at de en god Forløsning faaer:

GUD unde os Himmerig alle.

6.

Saa bad hun got for Børnene I Skolen monne gaae,

Udi JESu Navn!

HERre GUD hand lad dem en ret god Lærdom faae:

GUD unde os Himmerig alle.

7.

Saa bad hun got for Tiuende som tiender for sit Brød,

Udi JESu Navn!

HERre GUD han hielpe dem af all deres Nød;

GUD unde os Himmerig alle.

8.

Saa bad hun got for Enker og Faderløse Børn,

Udi JESu Navn!

HERre GUD hand vild' oplukke for dem Naadsens Dør:

GUD unde os Himmerig alle.

9.

Saa bad hun got for Skibene i Sundet monne gaae,

Udi JESu Navn!

HErre GUD hand lade dem en god Vind vel faae;

GUD unde os Himmerig alle.

10.

Saa bad hun got for Fangerne, som ere i det gandske Land,

Udi JESu Navn!

HErre GUD hand afløs dem deres haarde Baand.

GUD unde os Himmerig alle.

11.

Nu have vi hørt Jomfru Thore lille Sang,

Udi JESu Navn:

HErre GUD hand give os en salig Afgang:

GUD unde os Himmerig alle.

Den Anden.

1.

Jeg gik mig udi Rosens Lund,

Jeg agted de Dyr at bede,

Men der mødte mig i samme Stund,

Den jeg efter monne leede,

Saa kand der meget hende,

Fra Morgen inden Aften monne komme,

Thi er det bedre at vende,

End fore den Gierning til Ende,

Der mere kand skade end fromme.

2.

Om nogen sig kunde skikke saa,

At hand hver Mand kunde tiene,

Hand dog hver Mands Gunst skal ey faa,

Det tør hand ret aldrig meene:
Thi den som du gjør best imod,
Hand skal dig snarest skiende,
Thi hvo er nu hinanden god,
Den eene den anden træder under Fod,
Være sig enten Frende eller Fiende.

3.

Hvo Ræv med Ræv skal fange,
Hand skal sig vel omfee,
Thi Klaffere i Verden ere mange,
Tro ey hver ad dig monne lee:
De ere end ikke alle de beste,
Der rekke den høyre Haand,
Var dig for onde Giæste,
Forrædere ere nu meste,
Alt baade hos Qvinde og Mand.

4.

Akkeley er vel en deilig Urt,
Hun haver dog ingen Lugt,
Saa ere der mange, der veed vel purt,
Sine Ord at farve smukt,
Og lover dig got med Tunge,
Og meene der intet af,
Det er altsammen af Lunge,
Hand sætter dig paa en Gunge,
Saadan er al Verdens Vendskab.

5.

Nu vil jeg mig tage fore,
Og fatte et andet Sind,
For ingen mig aabenbare,
Paa Guds Frygt legge Vind:

Naar Venner de os undfalde,
Saa staar GUd altid bi,
Om vi hannem trolig paakalde,
Hans Navn være æret for alle,
Hand er vor Skytzherre fri.

6.

CHrist Himmels og Jordens HERre,
Unde mig din Naade dertil,
Med din Aand mig regiere,
Der om jeg dig bede vil,
Jeg maatte min Tid saa slide,
I denne Verden Hen,
Jeg siden hos dig maatte blive
I Himmerig til ævig Tide.
GUd unde mig, det Amen.